

desdenyament adv.
vera desdenyosa

δ els diners que porta, que
posseix.

7 [Quant a la flexió, com
dir]

δ seu rang, valor, etc.

desdinerar v. tr. fer despendre, fer
perdre (a algú) tots els diners que port,
que posseix || pron. No haver algú δ

desdir v. intr. No ésser adient, no ésser
el que hom podia esperar del rang, origen, etc
d'algú. Així desdir de tu, de la teua senyora.
Aquests presents merquim desdiran d'un home
me com ell. | Abs. Capturar-se algú, en
una ocasió, com era d'esperar del δ

|| pron. No mantenir algú el que ha dit, el
que promès, allò a qui s'ha compromès. És
un poca-vergonya; ja ho he dit; no me'n desdiré
em va prometre de donar-me ho, però se n'ha
desdit.